

Hornsleth på hjul *for en god sag*

Fotos: Carl Oscar Meyer

Jeg kunne lægge mig og have ondt af mig selv, eller jeg kunne engagere mig og sætte noget vildt og konstruktivt i gang. Jeg valgte det sidste, fortæller Oliver Bahner, der har fået Kristian von Hornsleth til at dekorere sin rullestol. Til juni kommer stolen på auktion.

• *Interview med Oliver Bahner*

Provokunstneren Kristian von Hornsleth er en af Danmarks mest populære kunstnere, og mange er villige til at betale fra 100.000 kroner og opefter for at have en Hornsleth hængende over sofaen.

Om kort tid kommer et helt nyt Hornsleth-værk på markedet. Hornsleth har nemlig omdannet en almindelig kørestol til et reelt kunstværk, der sælges på en velgørenhedsauktion i auktionshuset Bruun-Rasmussen i juni måned. Pengene fra auktionen går til Osteoporoseforeningen.

Ideen til det utraditionelle projekt er fostret hos den 40-årige Oliver Bahner fra Charlottenlund, der vågnede op til en alvorlig forskrækkelse i august 2015.

Brækkede ryggen, mens han sov

”Det var helt surrealistisk. En morgen i august sidste år vågnede jeg og kunne ikke bevæge mig overhovedet. Jeg var som lammet. Jeg kom til Gentofte Hospital, hvor de konstaterede, at 5 af mine ryghvirvler var faldet sammen i løbet af natten på grund af knogleskørhed”, fortæller Oliver, der aldrig tidligere har haft problemer med sin ryg.

Herefter fulgte et forløb, hvor Oliver blev flyttet rundt mellem Osteoporoseafdelingen i Gen-

▼ Kristian von Hornsleths rullestol, ”Strong”, vil blive solgt på auktion hos Bruun-Rasmussen. Overskuddet har Oliver Bahner valgt skal tilfalde Osteoporoseforeningen til fordel for mennesker med osteoporose.

tofte, Endokrinologisk afdeling på Rigshospitalet i Glostrup og Rygafdelingen på Herlev Hospital. Her fik han ud over medicinsk behandling ad flere omgange sprøjtet knoglecement ind i de sammenfaldne ryghvirvler.

Grim stol

Efter sin første indlæggelse kunne Oliver stadig ikke gå, og han overtog derfor en aflagt kørestol fra sin nabo.

”Jeg var helt chokeret over alt det, der var sket, og da jeg kom hjem lå jeg bare det meste af dagen i sofaen og kiggede på den dér grimme, grimme kørestol. Så kom jeg i tanker om Hornsleth, der jo har dekoreret masser af utraditionelle ting lige fra bænke til motorcykler. Så jeg ringede til ham og spurgte, om han havde lyst til at gøre min stol lidt pænere. Hvis han sagde ja, ville jeg sælge den på auktion, når jeg ikke havde brug for den længere, og give pengene til Osteoporoseforeningen”, forklarer Oliver.

Hornsleth var med på idéen, bare Oliver betalte materialerne.

”Det var alletiders. Jeg havde ganske vist ikke de 10.000 kroner til materialer, men jeg tænkte, at jeg kunne skaffe dem ved at starte en indsamling via Facebook. Samtidig skrev jeg til nogle af dem, jeg kender eller følger på Facebook, herunder Lars Seier Christensen fra Saxo Bank, samt Rasmus Seebach og Erann DD, som jeg kendte fra pladebranchen og spurgte, om de ikke havde lyst til at dele mit opslag på deres Facebook-sider. Det startede en hel lavine og endte med, at mit opslag blev delt 300-400 gange. Og snart var pengene til materialerne i hus, så Hornsleth kunne gå i gang.”

Men donationerne stoppede ikke ved det, fortsætter Oliver:

”Det viste sig, at 2-3 unge fyre gerne ville møde Lars Seier Christensen over en eksklusiv middag på hans restaurant Geranium i

” Jeg kiggede på den dér grimme, grimme kørestol, og så ringede jeg til Hornsleth og spurgte, om han havde lyst til at gøre min stol lidt pænere.

Fortsætter side 6

Parken i København. Lars Seier Christensen svarede dem, at det var helt i orden, at middagen med den store vinmenu ville koste 35.000 kroner alt inklusive, og at han var parat til at betale den, hvis de i stedet overførte beløbet til Osteoporoseforeningen. Det gjorde de. Så nu er stolen betalt, der er gået penge til foreningen, og der kommer forhåbentlig endnu flere penge i kassen, når vi har overstået auktionen. Det er ret opmuntrende, synes jeg.”

Vendepunktet

Oliver Bahner havde indtil for få år siden aldrig fejlet noget. Tværtimod levede han et aktivt liv med fart på karrieren. Han har arbejdet i pladebranchen og i Nordisk Film, han har været selvstændig og solgt alt fra reklameartikler til postkasser. Han har herudover arbejdet på indtil flere caféer, haft sin egen café og været restaurationschef.

I 2010 skete imidlertid noget, der skulle ændre Olivers liv. En pludseligt opstået psoriasis på hænder og fødder betød, at Oliver ikke længere kunne arbejde. I stedet kom han i intensiv behandling med Methotrexat, som er et lægemiddel, der også bruges til behandling af kræft og leddegigt. Methotrexaten helbredte psoriasis, men er ifølge nogle af Olivers læger formentlig også den direkte årsag til det voldsomme knogletab, der er skyld i brudene på hans ryghvirvler.

I dag er Oliver ikke længere afhængig af sin kørestol men nøjes med at støtte sig til en stok. Han har dog stadig voldsomme smerter i ryggen og har fået ordineret 20-25 piller om dagen. Det er hårdt for systemet, og betyder, at han noget nær hver 14. dag indlægges på hospitalet med maveproblemer.

”Lægerne kan ikke finde årsagen, de undersøger og scanner mig for alt muligt, og så fortæller de mig ellers, at jeg skal tale med

min praktiserende læge om problemerne, men min egen læge er slet ikke kvalificeret til at overskue den pillecocktail, jeg får serveret”, siger Oliver, der føler, at han skal finde ud af alt for meget om sin sygdom selv, fordi ingen af lægerne tager styringen, og han bliver kastet rundt fra den ene specialist til den anden.

Meget på programmet

Oliver blev skilt i 2012 og bor i dag alene, da hans søn, Hugo, var nødt til at flytte over til sin mor, da Oliver fik de voldsomme rygbrud. De ses dog stadig så tit, det kan passes ind i den nye hverdag:

”Gennemgående har jeg ret meget på programmet hver dag. Bortset fra min søn og det arbejde, der er forbundet med at holde Hornslethprojektet i kog, går jeg fx som led i min genop-

træning til varmtvandsfysioterapi sammen med en masse ældre damer, og indimellem går jeg ud og spiser, i biografen eller i byen med mine venner. Jeg prøver så vidt muligt at leve et normalt liv. Og da jeg fyldte 40 år i november var jeg blevet gammel nok til at få to års behandling med et knogleopbyggende lægemiddel, Forsteo. Så forhåbentlig bliver alt normalt igen en dag. Hvad jeg så skal lave, ved jeg ikke. Foreløbigt er jeg godt beskæftiget. Jeg kunne have lagt mig og haft ondt af mig selv, men jeg valgte i stedet at sætte noget vildt og konstruktivt i gang. Nu glæder jeg mig til at se, hvad hammerslaget på rullestolen ender på. Og det tror jeg også, Osteoporoseforeningen gør, for det er en relativ lille forening med begrænsede ressourcer. Det er en fantastisk følelse på den måde være med til at gøre en positiv forskel for andre.”

